

prima instanță - (Judecătoria Comrat) V. Harpacov
instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Mazurenco și Galina Mazurenco împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (succesor în drepturi – Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată) privind anularea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat din 27 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La 15 aprilie 2014 Victor Mazurenco și Galina Mazurenco au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA (succesor în drepturi – ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) solicitând anularea facturii nr. 110824 din 04 martie 2014, obligarea pârâtului să instaleze contorul electric și să reia furnizarea energiei electrice.

În motivarea acțiunii au indicat că la 01 martie 2014, angajații pârâtului au supus verificării contorul electric, în urma căruia au întocmit actul nr. A 23207 din 01 martie 2014 de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

Ulterior, la 10 martie 2014, au primit factura nr. 110824 din 04 martie 2014 pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale, emisă în baza actului menționat, fiind obligați să achite suma de 12 602,08 lei, iar la 14 aprilie 2014 susțin că au fost deconectați de la rețeaua de energie electrică.

Prin cererea de concretizare a acțiunii din 17 aprilie 2014 (vol. I f.d. 16), reclamantii au solicitat anularea facturii nr. 110824 din 04 martie 2014, privind achitarea sumei de 12 602,08 lei.

Prin încheiere protocolară a Judecătoriei Comrat din 03 februarie 2015 a fost admisă înlocuirea pârâtului ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, în legătură cu reorganizare prin separare a persoanei juridice.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 27 aprilie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Mazurenco și Galina Mazurenco împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind anularea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale.

S-a anulat, ca fiind ilegală și emisă cu încălcarea legii și procedurii stabilite, factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale nr. 110824 din 04 martie 2014.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În motivarea hotărârii, instanța de fond a reținut că furnizorul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu a examinat actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale nr. A23207 din 01 martie 2014 și nu a emis în acest sens o decizie privind încălcarea de către consumatorul final al clauzelor contractuale, care reprezintă un act obligatoriu, prealabil înaintării facturii spre plată,

Astfel, instanța a concluzionat că factura contestată de reclamanți a fost emisă cu încălcarea legii și a procedurii stabilite.

Invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 26 mai 2015 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat apel, solicitând casarea hotărârii în partea declarării nulității facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale la suma de 12 602,08 lei și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătorei Comrat din 27 aprilie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016 s-a admis recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, s-a casat decizia Curții de Apel Comrat din 31 martie 2016 și s-a restituit cauza la rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în alt complet judecată.

Rejudecând cauza, Curtea de Apel Cahul prin decizia din 30 martie 2017, a respins apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și a menținut hotărârea Judecătorei Comrat din 27 aprilie 2015.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei, aplicând corect dispozițiile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, pct. pct. 165, 167, 173², 173³ și 173⁴ din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în adresa reclamanților a fost expediată doar factura pentru plata energiei electrice în cazul încălcării clauzelor contractuale, în acest sens ne fiind emisă o decizie care a stat la baza emiterii facturii, or, expedierea facturii pentru plata energiei electrice în cazul încălcării clauzelor contractuale aceasta, urma a fi însoțită și de decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care au condus la înregistrarea sau neînregistrarea incompletă a consumului de energie electrică, conform prevederilor pct. 173³ din Regulamentul enunțat.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 04 august 2017 (prin intermediul oficiului poștal), ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material, neelucidând pe deplin circumstanțele cauzei.

De asemenea, a indicat că consumatorii (intimații), în conformitate cu pct. 49 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, au obligații care urmează a fi respectate în modul corespunzător și cu bună-credință, astfel că, consumul fraudulos de energie electrică s-a constatat cu certitudine prin imaginile video și actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 08 iunie 2017 (vol. II f.d. 60), iar la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia, recursul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL înaintat la 04 august 2017, se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere

a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari